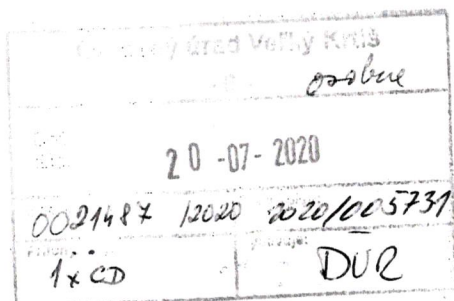

1. Zoltán Híveš, nar. 10. mája 1962, bytom Petőfiho 179/23, 991 26 Nenince
2. Poľovné združenie Nenince, IČO: 53 053 044, so sídlom Kostolná 588, 991 26 Nenince

Okresný úrad Banská Bystrica

Odbor opravných prostriedkov

Námestie L. Štúra 1

974 05 Banská Bystrica

doručené cestou

Okresný úrad Veľký Krtíš

pozemkový a lesný odbor

Imre Madácha 2

990 01 Veľký Krtíš

Nenince 18. júl 2020

Vec:

Odvolaie voči rozhodnutiu Pozemkového a lesného odboru Okresného úradu Veľký Krtíš č. OU-VK-PLO2-2020/004731-022 zo dňa 7. júla 2020

Vážené dámy a páni,

dňa 7. júla 2020 bolo Pozemkovým a lesným odborom Okresného úradu Veľký Krtíš (ďalej v texte len „OU” alebo „Prvostupňový orgán”) vydané pod č. OU-VK-PLO2-2020/004731-022 rozhodnutie (ďalej v texte len „Napadnuté rozhodnutie”), ktorým OU s odkazom na ust. § 4 ods. 6 zákona o poľovníctve (zákon č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ďalej v texte len „zákon o poľovníctve”) poveril ochranou poľovníctva a zabezpečením starostlivosti o zver v Poľovnom revíri Nenince uznanom rozhodnutím bývalého Lesného úradu Veľký Krtíš č. Poľov.-31/35/1994 zo dňa 28. marca 1995 (ďalej v texte len „PR” alebo „revír”) poľovnícku organizáciu: Poľovnícky spolok vlastníkov Nenince, IČO: 53 053 052, so sídlom Hlavná č. 629, 991 26 Nenince (ďalej v texte len „PS Nenince”), a to do dňa evidencie zmluvy o užívaní PR alebo zmluvy vlastníkov revíru a vymenovania poľovníckeho hospodára.

Vzhľadom na skutočnosť, že Napadnuté rozhodnutie považujú odvolatelia v celom rozsahu za nezákonné a vecne nesprávne, podávajú voči nemu v zákonnej 15-dňovej lehote (včasnosť podania

Odvolaie voči rozhodnutiu Pozemkového a lesného odboru Okresného úradu Veľký Krtíš

č. OU—VK-PLO2-2020/004731-022 zo dňa 7. júla 2020

odvolania vyplýva v prípade odvolateľa v I. rade z ust. § 26 ods. 2 veta prvá a druhá Správneho poriadku (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, ďalej v texte len „Správny poriadok“) a zo skutočností, že Napadnuté rozhodnutie bolo vydané dňa 7. júla 2020 a doručované malo byť vzhľadom na vyšší počet účastníkov správneho konania ako 20 s prihliadnutím na ust. § 79 ods. 3 zákona o poľovníctve verejnou vyhláškou a v prípade odvolateľa v II. rade zo skutočností, že Napadnuté rozhodnutie prevzal cestou svojho splnomocneného právneho zástupcu dňa 13. júla 2020)

o d v o l a n i e

ktoré stručne odôvodňujú nasledovne:

I.

V prvom rade je nutné poznamenať, že postavenie odvolateľa v I. rade ako účastníka konania vyplýva zo skutočností, že je vlastníkom poľovných pozemkov v rámci PR (OU disponuje listinami, ktoré pravdivosť tohto tvrdenia preukazujú, tvoria súčasť relevantného administratívneho spisu) a v prípade odvolateľa v II. rade ide o subjekt, ktorý mal a naďalej má záujem vykonávať ochranu poľovníctva a zabezpečovať starostlivosť o zver v PR.

Vychádzajúc z ust. § 14 ods. 1 Správneho poriadku, podľa ktorého účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak v spojení s ust. § 2 písm. v) zákona o poľovníctve, podľa ktorého vlastníkom poľovného revíru je majiteľ, z ktorého poľovných pozemkov je uznaný samostatný poľovný revír a v spojení s ust. § 11 ods. 1 zákona o poľovníctve, podľa ktorého o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri rozhoduje vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5 v kontexte existencie vlastníckeho práva odvolateľa k poľovným pozemkom v rámci PR je ich účastníctvo v správnom konaní nesporné.

II.

Odvolatelia majú zato, že Napadnuté rozhodnutie trpí vadami a rovnako tak konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo nie je bez právnych väd, nakoľko došlo v rámci neho k zásadnému porušeniu príslušných procesnoprávných ustanovení (Správny poriadok) majúcich vplyv na zákonnosť Napadnutého rozhodnutia a Napadnuté rozhodnutie nespĺňa základné zákonom ustanovené obsahové nároky kladené na príslušnými ustanoveniami Správneho poriadku.

III.

Pokiaľ ide o porušenie hmotnoprávných ustanovení, z hľadiska predmetu konania, vychádzajúc zo skutkového stavu existujúceho ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia sú **podstatné ustanovenia zákona o poľovníctve upravujúce inštitút poverenia ochranou poľovníctva a zabezpečením starostlivosti o zver**, a to ust. § 4 ods. 6 zákona o poľovníctve, podľa ktorého *ak vznikne počas konania o uznaní poľovného revíru alebo v uznanom poľovnom revíri potreba zabezpečiť ochranu poľovníctva alebo potreba zabezpečiť starostlivosť o zver, okresný úrad rozhodnutím poverí vykonaním ochrany poľovníctva a zabezpečením starostlivosti o zver podľa § 24 ods. 1 a § 26 účastníka konania alebo poľovnícku organizáciu* a ust. § 13 ods. 5 písm. b) zákona o poľovníctve, podľa ktorého *okresný úrad rozhodnutím poverí poľovnícku organizáciu vykonávaním ochrany poľovníctva a starostlivosti o zver podľa § 24 ods. 1 a § 26, ak vlastníci poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru do 30 dní od ukončenia platnosti zmluvy alebo zmluvy vlastníkov nepredložia novú zmluvu alebo novú zmluvu vlastníkov a nenavrhnú poľovníckeho hospodára*.

Inštitút poverenia ochranou poľovníctva a zabezpečením starostlivosti o zver je v zákone o poľovníctve zo systematické hľadiska zaradený pod dve ustanovenia, a to pod už vyššie uvedené ust. § 4 označené ako „Uznávanie poľovného revíru“ a pod ust. § 13 označeného ako „Zmluva o užívaní poľovného revíru“. Treba skonštatovať, že obsah i rozsah poverení podľa ktoréhokoľvek z týchto ustanovení je vychádzajúc z predmetu tohto konania totožný. Čo však zároveň treba uviesť je, že v ust. § 4 absentuje časové obmedzenie, na ktoré je možné poverenie vydať.

V tejto súvislosti si odvolatelia dovoľujú upriamiť pozornosť odvolacieho orgánu na nutnosť aplikácie v právnom poriadku Slovenskej republiky všeobecne aplikovanej zásady „ratio legis“, podľa ktorej každé ustanovenie zákona je potrebné vykladať v súlade o.i. s princípmi na ktorých spočíva zákon a to trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

Na margo uvedenej zásady je potrebné povedať, že OU sa pri vydaní Napadnutého rozhodnutia ňou neriadil, vytrhol z kontextu zákona o poľovníctve jedno ustanovenie (§ 4 ods. 6), ktoré zapadalo do jeho koncepcie „nahrávania“ v prospech PS Nenince a poveril ju ochranou poľovníctva na obdobie do zaevidovania zmluvy o užívaní poľovného revíru alebo zmluvy vlastníkov o jeho užívaní. Odvolatelia podotýkajú, že v teoretickej rovine a v prípade nedosiahnutia konsenzu vlastníkov poľovných pozemkov v rámci PR tento stav nemusí nastať nikdy. PS Nenince sa tak môže stať vychádzajúc z rozsahu práv prináležiacich poverenej poľovníckej organizácii (§ 24 ods. 1 a § 26 zákona o poľovníctve) „užívateľom“ revíru z vôle OU na časovo neobmedzené obdobie. Práve s úmyslom „donútenia“ vlastníkov poľovných pozemkov a prípadných záujemcov o získanie

postavenia užívania poľovného revíru zakotvil zákonodarca do zákona o poľovníctve obmedzenie, podľa ktorého sa rozhodnutie o poverení vydáva najviac na jeden rok pre jednu poľovnícku organizáciu (podľa ust. § 13 ods. 7 zákona o poľovníctve *rozhodnutie o poverení sa vydáva najviac na jeden rok pre jednu poľovnícku organizáciu a zaniká dňom evidencie zmluvy alebo zmluvy vlastníkov a vymenovaním poľovníckeho hospodára*).

Podľa právneho názoru odvolateľov je nutné navyše na skutkový stav v PR Nenince ku dňu vydania Napadnutého rozhodnutia (absencia zmluvy o užívaní PR, resp. zmluvy vlastníkov o jeho užívaní) aplikovať ust. § 13 ods. 5 zákona o poľovníctve a tým sa aj obmedzenie „životnosti“ poverenia ochranou poľovníctva a zabezpečením starostlivosti o zver riadi ust. § 13 ods. 7 zákona o poľovníctve. Opačný právny názor by bol vyvrátením a popretím už vyššie uvedenej zásady ratio legis.

Navyše je nutné zdôrazniť, že skutkový stav v PR nekorešponduje s pomenovaním hypotézy zakotvenej ust. § 4 ods. 6 zákona o poľovníctve, nakoľko nie je v štádiu jeho uznávania alebo zmeny (odvolatelia neevidujú prebiehajúce správne konanie o jeho zmene a neodkazuje naň v Napadnutom rozhodnutí ani Prvostupňový orgán), ale skôr s pomenovaním ust. § 13 zákona o poľovníctve (zmluva o užívaní poľovného revíru). Aj tento fakt (odhliadnuc od samotného textu ust. § 4 ods. 6, resp. ust. § 13 ods. 5 zákona o poľovníctve práve s prihliadnutím na už spakované uvádzanú zásadu ratio legis) „nahráva“ právnenému názoru odvolateľov na nutnosť časovo obmedziť poverenie, a to v rozsahu podľa ust. § 13 ods. 7 zákona o poľovníctve.

Pri skúmaní skutkového stavu rozhodujúceho pre výber hypotézy konkrétnej právnej normy (ust. § 4 ods. 6 alebo ust. § 13 ods. 5 zákona o poľovníctve) je potrebné vychádzať z toho, že OU bola predložená žiadosť o evidenciu Zmluvy o užívaní PR zo dňa 21. decembra 2017 uzavretej v prospech SPZ, PZ Nenince, IČO: 51 485 419, so sídlom Nenince č. 588, pričom opatrenie Prvostupňového orgánu o jej nezaevidovaní (č. OU-VK-PLO/000451-017 zo dňa 6. marca 2019) je predmetom súdneho prieskumu na základe všeobecnej správnej žaloby a následne podanej kasačnej sťažnosti, o čom má OU ako účastník tohto konania v pozícii žalovaného vedomosť. Správnej žalobe a rovnako tak ani kasačnej sťažnosti nebol zo strany konajúcich súdov priznaný odkladný účinok, na základe čoho je potrebné vyhodnotiť skutkový stav ako taký, ktorý korešponduje s obsahom hypotézy zakotvenej v ust. § 13 ods. 5 zákona o poľovníctve.

Túto skutočnosť považujú odvolatelia za nepochybné porušenie hmotnoprávneho predpisu (zákon o poľovníctve) a tým aj dôvod na jeho zrušenie a vrátenie veci prvostupňovému orgánu alebo jeho zmenu.

Pre komplexnosť informácií odvolateľa navyše uvádzajú, že aj predchádzajúce rozhodnutie o poverení ochranou poľovníctva a zabezpečením starostlivosti o zver v PR (Rozhodnutie OU č. OU-VK-PLO-2019/002037-012 zo dňa 9. mája 2019 bolo vydané s odkazom na ust. § 13 ods. 7 zákona o poľovníctve, t.j. na obdobie najviac jedného roka, pričom skutkový stav sa od toho času nijako nezmenil.

Taktiež sa žiada uviesť, že právny zástupca odvolateľa v II. rade na ústnom pojednávaní konanom dňa 25. júna 2020 (ďalej v texte len „ústne pojednávanie“) adresoval tu prítomným zamestnancom Prvostupňového orgánu (Ing. Dušan Backo a Ing. Ján Ďuriš) otázku, či bude Napadnuté rozhodnutie vydávané s odkazom na ust. § 13 ods. 5 alebo na ust. § 4 ods. 6 zákona o poľovníctve. Obaja zhodne odpovedali, že podľa ust. § 13 zákona o poľovníctve, t.j. na obdobie najviac jedného roka. Túto skutočnosť preukazujú odvolatelia zvukovým záznamom z ústneho pojednávania vyhotoveným so súhlasom všetkých prítomných.

Dôkaz:

- CD so zvukovým záznamom z ústneho pojednávania (príloha odvolania)

IV.

Z hľadiska posúdenia vecnej správnosti Napadnutého rozhodnutia (mimochodom neoznačeného označením zamestnanca, ktorý predmetnú administratívnu vec vybavuje, čoho dôvod si môžu odvolatelia len domyslieť) si odvolatelia uvedomujú, že OU nie je pri výbere poľovníckej organizácie, ktorú poverí vykonávaním ochrany poľovníctva a zabezpečením starostlivosti o zver viazaný žiadnym kritériom a výber je len na ňom. Avšak vzhľadom na to, že v zmysle ustálenej judikatúry je nutné oprávnené očakávať, aby správne orgány rozhodovali nielen zákonne a nestranne, ale aj spravodlivo, mal OU prihliadať na rozsah práv a povinností, ktoré poverenej poľovníckej organizácii prislúchajú a korešpondujú (až na menšie výnimky) s právami a povinnosťami užívateľa poľovného revíru prihliadať na vyjadrenia a listinné dôkazy predložené mu v rámci správneho konania účastníkmi konania.

Na druhej strane OU „odignoroval“ názory vlastníkov poľovných pozemkov, ktorí mali uvádzajúc konkrétne argumenty záujem na poverení odvolateľa v II. rade. Odvolatelia tieto dôvody nebudú opakovane uvádzať, sú obsiahnuté v podaniach tvoriacich súčasť administratívneho spisu OU. Podstatné v tejto súvislosti je to, že OU neakceptoval vôľu tých, ktorí sú priamo dotknutí realizáciou práv vychádzajúcou z Napadnutého rozhodnutia (vlastníkov poľovných pozemkov) a naopak prihliadal na podporné stanoviská užívateľov poľovných pozemkov, ktorý v zmysle zákona o poľovníctve nie sú ani dotknutými subjektmi čo do rozhodovania o užívaní PR. Tieto subjekty navyše v rámci

predmetného správneho konania ani nepreukázali, v akom rozsahu sú oprávnené zastupovať vlastníkov poľovných pozemkov.

Prvostupňový orgán mal k dispozícii navyše notársku zápisnicu z ostatného zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v rámci PR, z ktorého je veľmi jednoznačné, ktorý subjekt má podporu vlastníkov poľovných pozemkov v rámci revíru. Rovnako mal k dispozícii správnu žalobu voči jeho opatreniu, ktorým nezaevidoval ostatne mu predloženú zmluvu o užívaní PR.

Dôkaz:

- Administratívny spis OU

V.

Vo vzťahu k samotnému obsahu Napadnutého rozhodnutia je potrebné povedať, že v podstate nie je vôbec odôvodnené. Podľa ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku *v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.*

Aj vzhľadom na množstvo námietok a vyjadrení, ktoré boli OU v priebehu správneho konania predložené (nevenuje sa ich obsahu a už vôbec sa nevysporiadava s tu obsiahnutou argumentáciou) je nepochybné, že odôvodnenie Napadnutého rozhodnutia je nepresvedčivé a neplnajúce obsahové nároky kladené naň ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Celé odôvodnenie Napadnutého rozhodnutia je obsiahnuté v tretom odseku strany 3 Napadnutého rozhodnutia.

Vo vzťahu k vyjadreniam odvolateľa v II. rade prezentovaným na OU vytýčenom ústnom pojednávaní sa OU účelovo vyhýba vysporiadaniu sa s podstatnou časťou jeho argumentácie týkajúcou sa najmä vlastníctva poľovníckych zariadení, zaužívanej praxe poverovať ochranou poľovníctva doterajšieho užívateľa poľovného revíru, podporných stanovísk vlastníkov poľovných pozemkov o výmere takmer presahujúcej 50% výmery PR (na rozdiel od takmer nulovej podpory PS Nenince) a značnej časti užívateľov poľovných pozemkov v rámci PR.

Argument Prvostupňového orgánu, že *„Čo sa týka ďalších pripomienok, ktoré boli vznesené na ústnom pojednávaní, tieto možno považovať za konštatácie, ktoré nemajú takmer žiadny vplyv na vydanie tohto rozhodnutia.“* len svedčí (pri všetkej úcte k personálnemu substrátu OU) o absolútnej neznalosti právnych predpisov, znalosť ktorých je nevyhnutná k vydaniu rozhodnutia, ktoré bude môcť byť považované nielen za zákonné, ale aj za vecne

správne. Otázkou je, čo mal OU na mysli pod pojmom „takmer žiadny vplyv“ a navyše sa vynára otázka, načo zvolával ústne pojednávanie, keď na tu prezentované vyjadrenia odmieta reflektovať v rámci odôvodnenia Napadnutého rozhodnutia.

VI.

V zmysle ustálenej súdnej praxe a zároveň v zmysle princípu spravodlivosti ako základného kameňa právneho štátu je potrebné, aby orgány štátnej správy rozhodovali nielen zákonne, ale aj spravodlivo. Hoci OU nie je pri rozhodovaní o tom, koho poverí vykonávaním ochrany poľovníctva a zabezpečením starostlivosti o zver fixne viazaný žiadnym kritériom, je jeho povinnosťou rozhodovať spravodlivo.

OU pri rozhodovaní absolútne prehliadol názory vlastníkov poľovných pozemkov, ktorých vôľa bola evidentne preukázaná jednak na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov, z rozhodnutí ktorého vzišla ním nezaevidovaná zmluva o užívaní PR a na ktorom bolo jasne preukázané (viď listinu prítomných), akú podporu má PS Nenince zo strany vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do PR (žiadnu) a jednak vyššie špecifikovanými podpornými stanoviskami a plnomocenstvami.

Na základe uvedeného považujú odvolatelia Napadnuté opatrenie za nespravodlivé a rozporné so zásadou právnej istoty a v prípade, ak zohľadníme, že vlastnícke právo chránené Ústavou SR (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov, ďalej v texte len „Ústava“) v sebe zahŕňa aj právo s vecou disponovať za nezmyselné a ignorujúce vôľu väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do PR a tým porušujúce ich Ústavou garantované práva a právom chránené záujmy.

Vzhľadom na to, že v zmysle ustálenej judikatúry je nutné oprávnené očakávať, aby správne orgány rozhodovali nielen zákonne a nestranne, ale aj spravodlivo, mal OU prihliadať na rozsah práv a povinností, ktoré poverenej poľovníckej organizácii prislúchajú a korešpondujú (až na menšie výnimky) s právami a povinnosťami užívateľa poľovného revíru prihliadať na vyjadrenia a listinné dôkazy predložené mu v rámci správneho konania jeho účastníkmi.

Je nesporné, že OU ignoruje názory vlastníkov a užívateľov poľovných pozemkov, ktorí majú záujem na vydaní poverenia v prospech odvolateľa v II. rade, t.j. neakceptuje vôľu tých, ktorí sú priamo dotknutí realizáciou práv vychádzajúcou z rozhodnutia o poverení ochranou poľovníctva a zabezpečením starostlivosti o zver.

Taktiež sa žiada uviesť, že OU vytýčil ústne pojednávanie s cieľom uplatnenia si svojich práv, vznesenia pripomienok a námietok, navrhnutia dôkazov, ich doplnenia a vyjadrenia sa k podkladom

rozhodnutia (viď obsah pozvánky na ústne pojednávanie). Ústneho pojednávania sa napriek tu uvedenému poučeniu nezúčastnili subjekty, ktoré následne dňa 29. júna 2019 doručili OU písomné podania, na ktoré Prvostupňový organ (vychádzajúc z obsahu Napadnutého rozhodnutia) jednoznačne prihliadol a ku ktorým sa odvolatelia nemali možnosť vyjadriť.

Správne konanie sa do istej miery riadi koncentračnou zásadou a ak vo veci konajúci správny orgán nevydá rozhodnutie bezprostredne po ústnom pojednávaní a sú mu doručené následne písomnosti, na ktoré hodlá prihliadať, je povinný dať účastníkom konania opätovne možnosť vyjadriť sa k nim v súlade s ust. § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Otázkou navyše ostáva, či OU úmyslene čakal s vydaním Napadnutého rozhodnutia poskytujúc časový priestor na podanie písomných stanovísk tak ako sa to v konečnom dôsledku aj udialo.

VII.

Na základe uvedeného skutkového a právneho stavu odvolatelia žiadajú OU, aby po vykonaní obligatórnych procesných úkonov predložil odvolanie Okresnému úradu Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov ako odvolaciemu orgánu (ďalej v texte len „*Odvolací orgán*“).

Odvolatelia žiadajú, aby Odvolací orgán po vykonaní obligatórnych procesných úkonov podľa ust. § 59 ods. 1 Správneho poriadku s odkazom na ust. § 59 ods. 3 Správneho poriadku rešpektujúc pritom zásadu hospodárnosti konania Napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil OU ako správne mu orgánu ktorý ho vydal na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odvolatelia zdôrazňujú, že ak s predmetným odvolaním nebudú úspešní, budú sa domáhať zrušenia Napadnutého rozhodnutia ako aj potvrdzujúceho rozhodnutia v rámci správneho súdnictva príslušnou všeobecnou správnu žalobou.

S úctou

Zoltán Híveš

Poľovné združenie Nenince

Ján Zatl'ko, predseda

Príloha:

- CD so zvukovým záznamom z ústneho pojednávania